

Проповед на Неделя след Богоявление

Братя и сестри,

Матеевото литургийно евангелско четиво разказва за началото на проповедта на нашия Господ Иисус Христос. Именно в града Капернаум Спасителят започва благовестието за Царството с думите : **“Покайте се, защото се приближи Царството Небесно“**. Този покаен призив е начало на тесния път на духовното ни обновление, но покаянието не е само начало, но и среда, и завършек на увенчаването на призвания за богоподобие човек.

Покаянието може да роди плод, а именно смирение, което е най-желаната добродетел за християнина. Без покаяние неминуемо ще се възгордеем и ще започнем да мислим за себе си не както подобава на Христови следовници. Защото Господ ни съветва: **„Поучете се от Мене, понеже съм кротък и смирен по сърце.“** Христос е кротък и смирен, защото у Него придобитата човешка природа е съвършена и напълно лишена от грях. А при нас, тварните наследници на прародителския грях, е нужно покаяние, което да ни смири и преобрази, и да ни направи богоподобни.

Колкото и ужасни, и отвратителни да са нашите грехове, колкото и зловещи да са нашите оскърбления към Бога и човещите, дверите на покаянието са достъпни за всеки.

Всеки, абсолютно всеки може да се покае. Осъзнаването на нашите грехове е условие за съкрушението на сърцето. Но за съжаление твърде често ние живеем с илюзорна представа за нашата мнима праведност. Изричаме покаяните молитви механично, а сърцето ни е студено и закоравяло. Отдалечени от мисълта за смъртта, която е естествен тласък на покаянието, ние не съзираме и не усещаме истинните му измерения. Изповедта ни е формална, а духовното ни зрение е заето със съзерцаване на чуждите грехове.

Единственото ни спасение е да се молим на света Богородица, честния Предтеча – Проповедника на покаянието, светиите и нашия Ангел – пазител, да ги молим за великата милост – дара на истинното покаяние. То е покаяние не на думи, а в скрижалите на сърцата ни. То е красота на духа, която избелва като сняг опетнената от грехове кръщелна одежда.

Ето за това покаяние да се молим, това покаяние да усетим и придобием. А каква по-добра основа и висина на нашия духовен живот бихме имали ...

С дохождането на Христа в плът Царството Небесно се приближава, а след Възнесението Христово то отново е достъпно за човешкия род.

Но без покаяние няма начин един зрял човек, претоварен от грехове и греховни навици, да пристъпи в тази непристъпна светлина.

И подвизи, и молитви, и милостиня не ще ни спасят без покаяние, защото врагът на нашето спасение ще ги погуби с неизбежното тщеславие, към което сме толкова уязвими.

Братя и сестри, да се молим да се сподобим с истинно покаяно чувство, което да даде плод в нашите сърца.

Божието благословение да е с всички вас, по молитвите на днес чествания светия Петър Севастийски, брат по плът на свети Василий Велики. Амин!

2022 г.